1.2

Ο Δηλιγιάννης περιοδεύων

Φαντασμαγορία

Μη χάνεσαι, **Αθήνα**

τμ. 3, αρ. φ. 329 (6 Αυγούστου 1882), σ. 6-7

Ο ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΥΩΝ

Φαντασμαγορία.

ΣΚΗΝΗ Α΄. (ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις· δωμάτιον Δηλιγιάννη ἀποκρυφότατον· δεξιὰ, τράπεζα μὲ διάφορα διπλωματικὰ ἔγγραφα καὶ σχεδιαγράμματα ἀρχιτεκτονικά· ἀριστερὰ, μία βαλίζα καὶ μία νταμεζάνα σουμάδα).

ΔΕΛΗΓΙΑΝ. (Μὲ ἐνδύματα ταξειδιώτου, φορῶν κοῦκον· μία τσάντα δεξιὰ μὲ παράσημα, μία θήκη ἀριστερὰ μὲ λορνιόν· μωρολογῶν) Ὁποῖον μεγαλεπήβολον αὐτοσχεδίασμα συγκατέχω ἐν τῇ ἐμαυτοῦ κεφαλῇ! Τὸ κοινοβουλευτικὸν σῶμα δὲν συγκαθεδριάζει! ἡ Κυβέρνησις ἀμεριμνοβατεῖ· ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ βασιλεὺς τὰς διαμονὰς ἐν Πετερχὼφ συγκαταπονεῖται. Τὸ εὐκαίρημα δὲν εἶναι τυχαῖον, ἃς ἐπωφεληθῶμεν αὐτοῦ. Ἐὰν τὸ ἔθνος ἐντὸς ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδῃ, τὸ ἔθνος ἐκτὸς ἐγγεγρηγόρηται· ἃς σπεύσωμεν πρὸς τοὺς ἐγρηγοροῦντας· (δράττει τὴν δαμιζάναν, τὴν βαλίζαν καὶ τὴν ὀμβρέλλαν, οὐρεῖ καὶ γίνεται ἄφαντος).

ΣΚΗΝΗ Β΄. (Σμύρνη. Μακρόθεν φαίνεται τρεχαντήριον· πρὸς τὰς ἀκτὰς ἡ σκιὰ τοῦ Φαρμακοπούλου περιφέρεται ἀπὸ βράχου εἰς βράχον μυκωμένη καὶ παρατηροῦσα τὸ τρεχαντήριον μὲ τὸν μονύελον. Τὸ πλοῖον προσορμίζεται, καὶ ὁ Δηλιγιάννης πηδᾷ εἰς τὴν βραχώδη ἀκτήν.)

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ. Θεῖέ μου!

ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ. Ἀνεψιέ μου! (ἐναγκαλίζονται)

ΦΑΡΜ. (μὲ λυγμοὺς βοώδεις) Ὦ ἐγκαταλελειμμένη **Θεία** μου προστασία!...

ΔΗΛΙΓΙΑΝ. (μὲ φωνὴν ὑποτρέμουσαν). Ὦ πεπαυμένη σκιὰ τοῦ ἀνεψιοῦ μου! θάρρει! ὑπερθάρρει! τὸ μέλλον μᾶς ὑπερμειδιᾷ, ἡ πατρὶς μετ' οὐ πολὺ θέλει ἐγκολάψει ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς μετ' ὀλίγον θὰ ἐγκολάψωμεν τῇ πατρίδι!...

Η ΣΚΙΑ. Ἀλλ' εἰπέ μου θεῖε τίς ὁ σκοπὸς τοῦ ταξειδίου σου; δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἐγκυμονεῖ μεγάλας ἰδέας.

ΔΕΛΗΓ. Μονύελος σκιὰ τοῦ ἀνεψιοῦ μου! Ὅτε κατὰ τὸ χίλια ὀκτακόσια ἑβδομήκοντα ὀκτὼ ἐξαπεστάλην ἀπεσταλμένος πληρεξούσιος ἀντιπρόσωπος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου παρὰ τῇ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῇ Μεγαλειότητι τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανικῆς αὐτοκρατορίας, καὶ ὅτε κατὰ τὸ χίλια ὀκτακόσια ἑβδομήκοντα ἐννέα ἡμετέρ...

ὧν ἀπεσταλμένος παρὰ τῇ Αὐτῆς Μεγαλειότητι παρὰ τῇ χαριτοβρύτῳ Ἀνάσσῃ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, καὶ Αὐτοκρατείρᾳ τῶν Ἰνδιῶν καὶ ὅτε κατὰ τὸ χίλια . . . . (ἡ Σκιὰ ἀφανίζεται μουγκρίζουσα).

—

ΣΚΗΝΗ Γ'. (Χίος. Πανταχοῦ ἐρείπια καὶ μαστίχα· παραπήγματα, σκηναὶ καὶ γυμνὰ γυναικόπαιδα· σεισμοὶ καὶ ἀφίξεις ἀτμοπλοίων· βροχὴ καὶ ἔρανοι ἐν Ἀθήναις. Τρεχαντήριον μακρόθεν φαίνεται καὶ βαθμηδὸν προσεγγίζει· ἐξέρχεται ὁ Δηλιγιάννης κρατῶν τὴν δαμιζάναν, τὴν βαλίζαν καὶ τὴν ὀμβρέλλαν, καὶ διευθύνεται εἰς τὴν ὑψηλοτέραν κορυφὴν τῆς νήσου.)

ΔΗΛΙΓΙΑΝ· (τοποθετεῖ καταλλήλως τὴν δαμιζάναν, ἐκβάλλει τὸ πῶμα, πίνει ἅπαξ, βήχει, καταθέτει αὐτὴν, καὶ λαμβάνει θέσιν καὶ ὕφος ῥητορικά.) Σὲ πατῶ !!! Σὲ πατῶ ὑποδεδουλωμένη, ἀλλ' ἐλευθεριάζουσα *Καναρία μου νῆσος* !.. Τὸ ὀνοματεπώνυμόν μου σοὶ εἶναι πασίγνωστον· αἱ πρὸς τὴν πατρίδα πατροπαράδοτοι παραδόσεις καὶ ἐκδουλεύσεις τῶν Δεληγιανναίων θὰ σοὶ εἶναι πασίγνωστοι· ἡ Δημητσάνα, τὸ Βερολῖνον καὶ οἱ στέφανοι, ὦ διασειομένη μοι νῆσος, σοὶ εἶναι πασίγνωστα. Ὅτι εἶμαι κόμματος ἀρχηγὸς θὰ σοὶ εἶναι πασίγνωστον· (ἐν τῷ μεταξὺ ἡ νῆσος κατὰ μακρὸν βυθίζεται)· ὅτι ἀπαξάπαντες οἱ ἡμέτεροι θὰ συγκαταλογιζώμεθα εἰς ἐννέα σοὶ εἶναι πασίγνωστον· ἀλλὰ μήπως δὲν σοὶ εἶναι πασίγνωστον ὅτι μετὰ τῶν ὀκτὼ ἡμετέρων ἑταίρων συνεκαθεδρίασα ἐν διαβουλίοις, συνεπετευξάμην διαχάραξιν ὁρίων, συνεκατώρθωσα προσάρτησιν δεδουλωμένων χωρῶν καὶ θαλασσῶν, (πίνει ὀλίγη σουμάδα, ἐνῷ ἡ νῆσος ἐπαισθητῶς ὁλονὲν βυθίζεται) συγκατεπολέμησα τὰς δύω πολιτικὰς ἀποχρώσεις; Καὶ ταῦτα πάντα μετὰ τῶν ἐννέα ἡμετέρων· ἀλλ' ἐὰν οἱ ἐννέα ὑπερεπλεόναζαν εἰς ἐννενήκοντα ἐννέα, εἴπατέ μοι, τί ἤθελε συνεβεβήκει; Δὲν ἤθελεν εἶσθαι ἤδη συντετελεσμένη ἡ ἕνωσις ἀπὸ τοῦ Ταινάρου καὶ μέχρι τῶν ὑπωρειῶν τοῦ Αἵμου ἀναιμωτεὶ διὰ τῆς διπλωματίας τῶν ἡμετέρων τέχνης; (ἡ νῆσος βυθίζεται ὁλονὲν, ἐνῷ ἐξακολουθεῖ ἐν παραφορᾷ) ὦ ἱερὰ τοῦ Κανάρη πυρπολικὴ σκιὰ, καὶ τοῦ Ἀποστόλη καυστικωτάτη μνήμη, θὰ ὑποσυνεχίσω τὴν ὑμετέραν ἐργολαβίαν! ἀλλὰ ἀκούσατε τῶν ἐμῶν σχεδιογραφημάτων: ἡ διπλωματία καὶ τὰ ἀχαμνά.... (ἡ νῆσος ἐντελῶς καταποντίζεται).

—

ΣΚΗΝΗ Δ. (Αἴγυπτος, πυραμίδες, ἐρείπια καὶ νεμπούτια· μακρὰν φαίνεται ὁ στόλος τοῦ Σεϋμοὺρ, καὶ κατ' ἄντικρυ ὁ Ἀραμπῆς ὀχυρωμένος. Ἡ Ἀλεξάνδρεια καὶ τὸ Κάϊρον καίονται, καὶ καταβρέχονται. Τρεχαντήριον ἔρχεται μακρόθεν καὶ προσεγγίζει εἰς τὰς πυραμίδας.)

ΔΕΛΗΓΙΑΝ. (ἀπὸ τῆς ὑψηλοτέρας κορυφῆς πυραμίδος) Ἀπὸ τῆς ὑψίστης καὶ αἰωνίας ταύτης κορυφῆς καθορῶ πᾶσαν τὴν Ἑσπερίαν καὶ ἡ Ἑσπερία πᾶσα μὲ καθορᾶ! Ὅτε κατὰ τὸ χίλια ὀκτακόσια *ἐννέα ἡμετέρ*..... ὁ Ναπολέων, ὁ καθυποτάξας τὴν ξηρὰν πᾶσαν καὶ τὴν θάλασσαν ἅπασαν, ὁ εἰς μίαν μόνην ὥραν τὴν γῆν παίξας τὴν γῆν χάσας εἰς τοῦ Βατερλόου τὴν χώραν... (καταρρέει ἡ πυραμίς).

—

ΣΚΗΝΗ Δ'. (ὁ Δελιγιάννης φέρεται δέσμιος ἐνώπιον τοῦ Ἀραμπῆ συνοδευόμενος ὑπὸ φελλάχων).

ΑΡΑΜΠΗΣ. Γκὲλ μπουρντὰ μπρέ!

ΔΕΛΗΓΙΑΝ. (πλησιάζει ὑποκλινόμενος).

ΑΡ. Ποιὸς εἶσαι;

ΔΕΛΗΓ. Διπλωμάτις! . . .

ΑΡ. Τί ζητεῖς ἐδῶ; πῶς εὑρέθης ἐδῶ

ΔΗΛ. Περιηγουμένη καὶ ἐγκυμονοῦσα μεγάλα σχέδια, ἀφορῶντα τὸ συμφέρον ἀναφορικῶς πρὸς τὸν ὑμέτερον ἐθνισμόν· ἐξαποστείλατέ με εἰς τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει διαβούλιον καὶ θέλετε κατίδει τὴν ἐμὴν ἐνέργειαν.

ΑΡ. (κάμνει νεῦμα διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὁ Δεληγιάννης ἀπάγεται ἐν συνοδίᾳ φελλάχων, οἵτινες τὸν ῥίπτουσιν εἰς ἓν ἀτμόπλοιον μετὰ καὶ ἄλλων γυναικοπαίδων).

—

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'. (Πειραιεύς. Νὺξ βαθεῖα· ἀστέρες εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ βοῦρλα εἰς τὴν γῆν· τὸ ὡρολόγιον σημαίνει μεσονύκτιον, διακόπτον τὴν νεκρικὴν σιγήν. Τὸ ἐξ Ἀλεξανδρείας κομίσαν τὰ γυναικόπαιδα εἶναι ἤδη ἀγκυροβολημένον εἰς τὸν λιμένα· ὁ Δεληγιάννης ἀπὸ τοῦ καταστρώματος θεωρεῖ τὰ πέριξ· ἐν χλιαρὸν **χρὰπ χρὰπ** ἀκούεται μακρόθεν· εἶναι ὁ Δημητρακάκης καὶ ἡ λέμβος, ὁ Δημητρακάκης ἀναγνωρίζει τὸν Δεληγιάννην καὶ ἐναγκαλίζονται.

ΔΕΛΗΓ. (ἐν παραφορᾷ.) Ἡ Ἑλλὰς μεγαλύνεται!..... (πίνει μίαν σουμάδαν).

ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ. (ἐν ἐπιληψίᾳ) *χρὰπ, χρὰπ*, (πίνει καὶ αὐτός.)

1. 2.